

Bài số 2: SỰ THÀNH HÌNH CỦA VŨ TRỤ

Đạo Cao Đài tin tưởng rằng Đức Chí Tôn là nguồn gốc của Càn Khôn Vũ trụ, và Đức Phật Mẫu là Đấng Tạo Hoá của muôn loài.

Về nguồn gốc của con người, Đức Chí Tôn có dạy như sau:

“Con là một Thiêng Liêng tại thế,
Cùng với Thầy đồng thể linh quang.
Khoá chìa con đã sẵn sàng,
Khi vào cõi tục khi sang thiên đình”.
(TGST 1966-67, tr. 36)

Thầy là Đại Linh Quang, và con người là tiểu Linh quang. Thầy là các con, các con là Thầy. Cũng như trong Thiên Chúa giáo: “Ta và Cha ta là một,” và trong Phật giáo: “Tâm tức Phật, Phật tức tâm, Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành.”

Về sự thành hình của Càn Khôn Vũ trụ, Đức Cao Đài có dạy rằng: “Thầy đã nói với các con rằng khi chưa có chi trong Càn Khôn Thế Giới thì Khí Hư Vô sanh ra có một Thầy, và ngôi của Thầy là Thái Cực. Thầy phân Thái Cực ra Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi ra Tứ Tượng, Tứ Tượng Biến Bát Quái, Bát Quái biến hoá vô cùng mới lập ra Càn Khôn Thế giới. Thầy lại phân tánh Thầy mà sanh ra vạn vật là vật chất, thảo mộc, côn trùng, thú cầm, gọi chung là Chúng sanh. Các con đủ hiểu rằng chi chi hữu sanh cũng do bởi Chơn linh Thầy mà ra, hễ có sống ắt có Thầy, Thầy là Cha sự sống”. (TNHT. 1968, tr. 62)

Trước khi chưa định ngôi Thái Cực thì trong khoảng không gian ấy còn đương mịt mịt mờ mờ với khí hồng mông, vì đó còn trong thời kỳ hỗn nguyên vậy. Không gian ấy tức là Vô Cực. Trong Vô Cực ấy lại có cái **nguyên Lý Thiên Nhiên** tuyệt diệu tuyệt huyền, rồi lại có thêm một cái **nguyên Khí** tự nhiên nữa. Lý với khí ấy tức là Âm với Dương trong buổi Hồng Nguyên thời đại.

Lý, Khí ấy lại lần lần ngưng kết với nhau mà đông tụ lâu đời nhiều kiếp mới thành ra một khối tinh quang rất đầy đủ các sự tốt đẹp. Chừng đúng ngày giờ khối ấy mới nổ tung ra một tiếng vang lừng dữ dội phi thường, làm cho rung động cả không gian, bèn có một điểm linh quang tử trong tiếng nổ ấy văng ra mà lẩn lộn quây quần giữa chốn không trung, dang tủa hào quang rất chiếu diệu rạng ngời, trùng trùng điệp điệp, rực rỡ chói loà khắp cả mọi nơi.

Ấy chính là ngôi Chúa Tế của Càn Khôn Vũ trụ đã biến hoá ra vậy: mà Vũ trụ từ đây mới bắt đầu có ngôi Thái Cực trọn lành, trọn tốt, toàn tri toàn năng, thiên biến vạn hoá, vô tận vô cùng, nắm trọn quyền hành, thống chưởng cả Càn Khôn Vũ Trụ, và lấy cơ thể âm dương mà phân thanh biến trước, là máy động tịnh để gom tụ cái Hư vô đặng hoá sanh muôn loài vạn vật.

Đạo Cao Đài quan niệm rằng trong Càn Khôn thế giới có 12 tầng Trời gọi là **Thập Nhị Khai Thiên**, trong đó (03) ba tầng cao nhất gọi là Hồn Nguơn Thiên, Hội Nguơn Thiên, và Hư Vô Thiên. Còn 9 tầng Trời còn lại là (09) chín tầng Trời Tạo Hoá được sắp đặt từ thấp lên cao. Tầng thấp nhất thì nặng nề, càng lên cao thì càng nhẹ. Nếu lúc còn sống con người biết tu tâm dưỡng tánh, khi con người qua đời, chơn hồn sẽ nhẹ nhàng và được lên ở những cõi Trời cao, ngược lại nếu chơn hồn vẫn còn tham lam với nhiều dục vọng chơn hồn sẽ trở nên nặng nề và chỉ có thể ở được những cõi Trời thấp.

Muôn vật trong càn khôn vũ trụ đều do âm quang và dương quang mà được tạo thành. Tùy theo tỷ lệ của âm quang và dương quang, chơn hồn trở nên nặng nề hoặc nhẹ nhàng. Chơn hồn nào có nhiều dương quang sẽ trở nên nhẹ nhàng và sẽ lên được những cõi Trời cao (có thể gọi là cõi Thiên đàng), còn chơn hồn nào nặng trước có nhiều âm quang hơn dương quang thì sẽ ở những nơi thấp, nặng nề tối tăm lạnh lẽo (có thể gọi là Ngạ quỷ, Súc sanh hay Địa ngục).

Chơn hồn có thể so sánh như quả khí cầu. Lục dục thất tình tham sân si và các tội ác, nghiệp chướng có thể được coi như những túi cát. Nếu bỏ đi được một tình cảm thấp hèn, thì giống như bỏ bớt đi một túi cát, và quả khí cầu được nhẹ hơn và sẽ được bay lên cao hơn. Nếu bỏ đi được tất cả mọi lục dục thất tình và loại trừ mọi nghiệp chướng thì con người sẽ có thể lên được cõi Trời cao nhất là cõi Niết bàn.

Sau khi ngôi Thái Cực phân định âm dương (thời kỳ Lương Nghi), Đức Điều Trì Kim Mẫu dụng khí âm dương để tạo nên Càn Khôn Vũ trụ với 9 tầng Trời Tạo Hoá.

"Tạo Hoá Thiên Huyền Vi Thiên Hậu
Chuông Kim Bàn Phật Mẫu Điều Trì
Sanh quang dưỡng dục quần nhi,
Chơn linh phối nhứt thân vi thánh hình.
Thiên cung xuất vận linh tàng pháp,
Hiệp Âm Dương hữu hạp biến sanh,
Càn Khôn sản xuất hữu hình,
Bát hồn vận chuyển hoá thành chúng sanh

.....
Diệt tục kiếp trần duyên oan trái,
Chuông đào tiên thủ giải trường tồn.

.....
Chủ Âm quang thường tàng Thiên mạng,
Độ chơn thần nhứt vắng nhứt lai.

Bài kinh đệ Cửu cửu có diễn tả cõi trời Tạo Hoá như sau:

" . Vùng thoại khí Bát Hồn vận chuyển,
Tạo Hoá Thiên sanh biến vô cùng.

.....
Nơi Kim Bồn vàn vàn ngưng chất
Tạo hình hài các bậc nguyên nhân . . . "

Vì có tất cả là 9 tầng Trời Tạo Hoá, nên sau khi chết người tìn đồ Cao Đài phải làm lễ cầu nguyện cho người chết 9 lần, mỗi lần cách nhau 9 ngày để cho chơn hồn có thể vượt qua được 9 tầng Trời. Và những buổi lễ cầu nguyện được gọi tắt là lễ Cúng cửu.

Hai trăm ngày sau, Cửu thứ 09 là lễ Tiểu Tường để cầu nguyện cho linh hồn lên được tầng Trời Hư Vô Thiên. Sau lễ Tiểu Tường 300 ngày, là lễ Đại Tường để cầu nguyện cho linh hồn được về cõi Hồn Ngươn Thiên.

Khoa học hiện đại đã tìm thấy rằng trong cõi Hư vô có hằng hà sa số hạt năng lượng được tạo thành và huỷ diệt không ngừng không khác với quan niệm sắc không trong kinh Bát Nhã của Phật giáo: "Sắc chính là Không, Không chính là Sắc, Sắc chẳng khác Không, Không chẳng khác Sắc. Cái gì là Sắc, cái đó là Không, cái gì là Không, cái đó là Sắc.

Và khoa học cũng tin tưởng rằng vũ trụ đã được hình thành từ hư vô, sau một tiếng nổ lớn (hiện tượng Big bang) và một khối lửa lớn được tạo thành và sau đó là càn khôn vũ trụ. Công thức $E=mc^2$ chứng minh rằng năng lượng có thể biến thành vật chất và ngược lại. Và những năng lượng ấy là âm điện tử và dương điện tử tương ứng với âm quang và dương quang của đạo học.

Đại học Stanford vẫn còn làm những thí nghiệm để tạo thành vật chất từ âm điện tử và dương điện tử. Điều này cho thấy rõ rằng muôn vật đều được cấu tạo từ những nguyên tử, những nguyên tử này được cấu thành từ âm điện tử và dương điện tử, và những điện tử chuyển động không ngừng, dù trong vật chất vô tri hay trong sanh vật hữu tri.

Tóm lại, Tôn giáo và khoa học cùng cho rằng Càn khôn Vũ trụ được tạo thành từ Hư vô, mà Tôn giáo còn gọi là đấng Thượng Đế.

Chúng sanh đều do Linh Quang của Thượng Đế mà thành và được gọi là Tiểu Linh quang. Tiểu Linh quang được bao bọc bằng một cái vỏ vật chất và thất tình lục dục nặng nề. Khi chúng sanh biết tu hành làm cho thân tâm trong sạch nhẹ nhàng, Chơn hồn sẽ có thể trở về được hiệp một cùng Thượng Đế.

(HDV: HT. BS. Bùi Đắc Hùng)

(Bản dịch sang Anh Ngữ)

Bài số 2:

SỰ THÀNH HÌNH CỦA VŨ TRỤ

***HDV: HT. Bùi Đắc Hùng, MD.**

* * *

THE CREATION OF THE UNIVERSE

CaoDai believes that God is the origin of every thing and the Mother Goddess is the mother creating every thing.

The Supreme Being also taught about the divine origin of humans: "God is the Great Sacred Light, You, My children are the little sacred light," and the oneness between humans and God: "I, your Master, are you; and you, My children are Me" exactly as noted in Christianity "I am one with My Father" or in Buddhism "The heart is Buddha, Buddha is the heart."

Besides, CaoDai explained about God, origin and the creation of the universe:

Before the creation of the Heavens and the Universe, the cosmic ether was still, quiet, and void; and at the same time a kind of primordial chaos, indistinct and shadowy with mixtures of density (which we call "the Tao" or pre-creation ether). In this cosmic ether appeared a great source of Divine Light called "Thai Cuc" (Monad) or the Supreme Being. The Monad then divided itself into Yin and Yang, the two opposite logos: "Am Quang" (Yin Darkness) and "Duong Quang" (Yang Energy).

Yin is heavy, dark, cold, dense, negative, inactive... while Yang is clear, bright, warm, pure, positive, active... Yin and Yang interacted with each other to form Heavens and Universes, with Yang being the origin of the invisible, spiritual aspect, and Yin being the mother of all visible, physical manifestations. While the Supreme Being is holding the Yang energy, the Mother Goddess is the master of Yin energy and responsible for the creation of the Universe

Everything in this Universe are from Yin and Yang. The proportion of Yin and Yang would dictate the properties of each dimension. More advanced souls would enter a dimension which has a higher proportion of Yang and would be lighter, brighter, calmer, more beautiful, and may be called heavens. Less advanced souls enter a dimension which has a higher proportion of Yin, and would be heavier, darker, more burdensome with many cruel souls.

The Supreme Being also taught: "After creating the Universe, I divided My spirit and with it made all creatures, plants and materials. Everything in this Universe comes from My spirit, and therefore has a life. Where there is life, there is Myself even in materials and plants. I am each of you and you are Me." (Thanh Ngon Hiep Tuyen 1968, tr. 62).

Spiritually, everything in the Universe shares a part of the Supreme Being's spirit, which is called Conscience or soul in human beings.

Physically, everything in the universe has a visible body consisting of a mixture of Yin and Yang, which is

well demonstrated by science under the form of electrons and protons in atoms, the basic common elements of all physical reality including materials, plants, animals, and human beings.

Human beings, notwithstanding the spiritual part from the Supreme Being, which as noted is absolutely pure and absolutely good, (and which is called Conscience), have a physical body, which is a mixture of Yin and Yang, and which human beings must cultivate in order to become more and more Yang; clearer, better, purer in thought and physically, thereby drawing closer to the Supreme Being, finally become unified with the Supreme Being.

Spiritually, everything in the universe shares a part of the Supreme Being's spirit, which is called Conscience or soul in human beings.

Regarding the creation of the universe, the Mother Goddess has the most important role, creating the universe from Yin and Yang energies, guiding humanity in their cultivation and leading them to the unification with the Supreme Being.

At the Tao Hoa Thien (Creating and Nurturing Heaven), reigns the miraculous Supreme Goddess, Who holds the Dieu Tri Palace (Jasper Pond Palace) and is called Kim Ban Phat Mau (Mother Buddha of the Golden Palace)

Governing the five spiritual levels, mankind, Angels, Saints, Immortals, and Buddhas.

With the fluid of vitality, she raised all her children.

Creating them by uniting the spirit (from the Supreme Being) and the physical body.

From this heaven, is created everything (man, animals, plants, materials) by uniting Yin and Yang.

The Mother Goddess determines spirits' incarnation based on Karmic law.

She holds Dao Tien (Sacred peach which contains all the vital fluid) and allows man to try to understand what eternal life is.

Her great task is to bring spirits back to their origin.

As the Master of the Am Quang (Darkness energy),

She guides all spirits back home.

The true prayer to the Mother Goddess

In the prayer of the ninth requiem, the Tao Hoa Thien is described as followed:

In the fluid of vitality, the eight kinds of souls move,

The creation and the changes of the Tao Hoa Thien (The Creation and Transformation Heaven) are boundless.

.....

In the Golden vase are stored primordial elements,

For the Mother Goddess to create the bodies of the primordial humans.

Creating and sending humans to the earth, the Mother Goddess is expecting them to return home.

However, humans have been attracted by many secular materialistic seductions and became lost in their path to the unification with God. And now the most important role of the Mother Goddess is to save all her children. The nine female fairies, in assisting the Mother Goddess in this essential mission, are responsible for guiding humanity in the nine dimensions of creating and nurturing.

Modern science has also come up with the notion of the void, which, according to the field theory, is far from empty, but in contrary, contains an unlimited number of particles which come into being and vanish without end. (Fritjof Capra. The Tao of Physic. 1984. p. 209) This scientific conception so far has brought science closer to the contradictory Eastern nothingness, or void, or cosmic ether, which at the same time is considered as the suchness as stated the following phrase in Buddhist Prajna-paramita-hridaya Sutra: "Form is emptiness, and emptiness is indeed form. Emptiness is not different from form; form is not different from emptiness. What is form that is emptiness; what is emptiness that is form."

Science itself has contended that the universe came out of the nothingness, the void, when there was no space, and there was no time.

The Big Bang took place about 13 billion years ago. From nothing, a tiny speck of brilliant light appeared. It was infinitely hot. Inside this fireball was all of space. With the creation of space came the birth of time. The infant Universe was searingly hot, brimming with the energy of intense radiation. Albert Einstein's famous equation $E=mc^2$ says that mass and energy are interchangeable: one can be turned into the other. In the early Universe, the energy of the radiation was so intense that it could spontaneously transform into matter, which took the form of subatomic particles, such as electrons and positrons. (Presently, Stanford University is still continuing the experiment of creating matter from electrons and positrons)

From those tiny sources of energy, the Universe was created. The Creator being composed entirely of energy, thus is the Universe.

It is clear from the discoveries of modern science relating to the nature of molecules and atoms, which are simply composed of energy, that everything, whether it is what we term animate or inanimate, is in motion and also seems to exhibit some form of organizing intelligence.

The levels of heavens depend on the proportion of Yin and Yang forces (energy) in their constitution. A level with more Yang would be lighter, brighter, higher, and closer to God. Each level would accommodate corresponding souls. Souls with good emotions (more Yang) would be lighter and dwelling at higher dimensions. Souls with more negative emotions, with less Yang or more Yin, would be heavier, and dwelling at lower, darker, colder dimensions.

Emotions are like coats. The more negative emotions one has, the more heavy coats one wears, the heavier one is, and the lower dimension one inhabits.

When one is in a physical body, heaven or hell is in one's heart. People with a good heart feel like they are already in heaven. People with negative emotions feel very heavy, miserable, with suffering in their heart, or in other words, as if they are already in hell. Although they lived on earth, did not Buddha and Jesus always live as if they were already in heaven? The way to cultivate one's spiritual self is to return to one's inner self to find the quietness (without being attached to emotions) in one's heart--which is a state of Nirvana.

Most Eastern philosophies believe that there are nine dimensions in heaven. CaoDai believes that there are twelve. The highest dimensions are Hon Nguon Thien, Hoi Nguon Thien, and Hu Vo Thien which belong to the pre-creation heavens where there is only Void, Nothingness, and Chaos. The other nine dimensions are the dimensions of the Creation where universe and living beings are created from two sources of energy Yin (electrons) and Yang (positrons). They belong to the post-creation heavens. These nine dimensions are under the control of the nine female Buddhas who guide human spirits to progress through the nine dimensions.

After death, CaoDaists organize nine "Cuu" (meaning "nine," and referring to a nine requiems recited every nine days) to pray for the deceased to transcend through these nine dimensions. Two hundred days after the ninth "Cuu", the celebration of the "Tieu Tuong" (Minor Beauty ceremony) occurs, in which the spirit of the deceased may reach the "Hu Vo Thien" (the Nothingness dimension). Three hundred days after the "Tieu Tuong" is the celebration of the "Dai Tuong" (Major Beauty ceremony), the last requiem, when the spirit of the deceased may reach the "Hon Nguon Thien," (the chaos dimension) the highest dimension.

In summary, science and religion agree with each other in the principle that there is an oneness between the Supreme Being, the universe, human beings and everything that exists, and that they are all a form of energy. The only difference is that the Supreme Being is absolutely pure, absolutely good, absolutely Yang. Human beings have a spiritual heritage from the Supreme Being, which is called the conscience, and also have a physical body, which is a mixture of Yin and Yang, and which human beings have to

cultivate in order to become more and more Yang: better, purer, and closer to the Supreme Being, to finally become one with the Supreme Being.

In CaoDai, this distilling process is a product of meditation, vegetarianism, moral practices, and prayer, to continually raise the vibrational level of Yang.

(HT. Hùm Búi, MD)

!